

Sygn. akt : VU 1035/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku Z. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 28 maja 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1035/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 maja 2013r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy Z. M. prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu podał, że wnioskodawca nie ma prawa do świadczenia, ponieważ nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, nie uznał za pracę w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) SA w W. od 1 kwietnia 1982r. do 31 grudnia 1998r. Wskazał, iż dla pracowników dozoru inżynieryjno-technicznego (których prace ujęte są w Wykazie A, dziale XIV, poz. 24) uznanie takiego zatrudnienia za pracę w warunkach szczególnych, uprawniających do obniżenia wieku emerytalnego, możliwe jest tylko wówczas gdy taki nadzór wykonywany jest stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w środowisku, w którym zatrudnieni są pracownicy wykonujący prace w szczególnych warunkach. Zaś pracodawca wnioskodawcy nie potwierdził, by taka prace stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył wnioskodawca.

Od wskazanej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca Z. M., żądając jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury. Domagał się zaliczenia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 1 kwietnia 1982r. do 31 grudnia 1998r. Wskazywał, iż w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku związanym z kontrolą międzyoperacyjną, kontrolą jakości produkcji i usług oraz inżynieryjno-techniczną na oddziałach, w których wykonywane są prace wymienione w wykazie – czyli że wykonywał prace ujęte w dziale

XIV pkt. 24 wykazu A w załączniku do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r. Podał, iż do jego obowiązków należała bezpośrednia kontrola rozładunku cementowozów i zbiorników magazynowych (o pojemności 3 600 t) i załadunku z tych zbiorników cementosamochodów substancji pylistych, żrących i parzących, kontrola stanu technicznego stanu zbiorników, stanu ich wypełnienia. Przy czym ta ostatnia wykonywana była przy pomocy mierników zawierających promieniotwórcze izotopu kobaltu, kontrola opróżnienia i czystości tych zbiorników, ustawiania i manewrowanie wagonów na zakładowej bocznicy.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił:

Z. M. urodził się (...).

Na dzień 01 stycznia 1999r. wykazał ponad 26 letni staż.

Nie przystąpił do OFE.

(bezsporne)

W okresie od 1 kwietnia 1982r. do 31 lipca 2002r. był zatrudniony w (...) SA w C.:

- od 1 kwietnia 1982r. do czerwca 1986r. – na stanowisku zastępcy kierownika (ds. technicznych) Zespołu Stacji Przesypowej (...)L. Ś.

- od 1 lipca 1986r. do 17 sierpnia 1994r. – na stanowisku kierownika Zespołu Stacji Przesypowej L.-Ś.

- od 18 sierpnia 1994r. do 28 lutego 1995r. – na stanowisku p.o. kierownika Stacji Przesypowej (...) we W.

- od 1 marca 1995r. do 31 marca 1998r. – kierownika Stacji Przesypowej (...)w Ś.

- od 1 kwietnia 1998r. do 31 grudnia 1998r. – na stanowisku kierownika Stacji Przesypowej (...) we W..

Firma (...) SA była zakładem składającym się ze stacji przesypowych działających na terenie całego kraju. Zajmowała się sprzedażą cementu. Był on dostarczany wagonami z różnych cementowni wagonami.

Stacja Przesypowa (...) była terenową jednostką organizacyjną – Oddziałem Przedsiębiorstwa (...) SA. Przedmiotem jej działalności była sprzedaż materiałów sproszkowanych i innych materiałów budowlanych.

Stacja przesypowa podzielona była na 5 działów: księgowość, zbyt, kadry, sprzedaż i dział czysto produkcyjny.

W okresie zatrudnienia - od 1 kwietnia 1982r. do czerwca 1986r. – na stanowisku zastępcy kierownika (ds. technicznych) Zespołu Stacji Przesypowej (...) L. Ś. – wnioskodawca podlegał bezpośrednio kierownikowi Zespołu Stacji Przesypowej (...) L.-Ś.. Wnioskodawcy bezpośrednio przyporządkowane były: dział techniczno-eksploatacyjny, brygady utrzymania ruchu, brygady techniczne obsługi wagonów i silosów oraz brygady obsługi bocznic; a w trybie nadzoru i kontroli: dział ds. pracowniczych, socjalnych i administracyjnych, dział zbytu, dział księgowo-finansowy, personel obsługi i magazyn techniczno-odzieżowy. Do jego obowiązków w tym zakresie należało: kierowanie i nadzorowanie pracy pionu techniczno-eksploatacyjnego, organizowanie bezpiecznej pracy przy rozładunku i załadunku cementu z cementowagonów do silosów, a z nich na środki transportu, kontrola zapasów cementu, nadzór nad właściwą ich ewidencją oraz przeprowadzanie comiesięcznych spisów zapasu cementu w silosach, współpraca z delegaturami i palcówkami terenowymi w zakresie utrzymania odpowiedniego stanu technicznego wagonów, opracowanie i umieszczenie odpowiednich instrukcji stanowiskowych pracy, zapewnienie prawidłowego wyposażenia warsztatów elektrycznego, mechanicznego w sprzęt i narzędzia pracy oraz odpowiednie maszyny, prawidłowa gospodarka funduszem płac i terminowe sporządzanie dokumentów płatniczych, terminowe

wykonywanie przeglądów i napraw instalacji maszyn i urządzeń oraz przedkładanie odpowiedniej dokumentacji w tym zakresie, prawidłowe prowadzenie dokumentacji eksploatacyjnej sprzętek oraz powiadamianie serwisu fabrycznego o awariach tych maszyn, zamawianie i dostarczanie w odpowiednich terminach części zamiennych materiałów eksploatacyjnych narzędzi pracy oraz sprzętu i odzieży bhp, sporządzanie planów remontów maszyn, urządzeń oraz obiektów i przesyłanie ich w odpowiednich terminach do jednostki nadrzędnej, nadzór nad wykonywanymi pracami przez brygady obce na terenie stacji, stwierdzanie jakości i zakresu prac oraz potwierdzanie odpowiednich dokumentów w tym zakresie, współpraca z (...) w zakresie terminowego i sprawnego przyjmowania i wysyłki wagonów pełnych i rozładowanych, organizowanie przeglądów okresowych lokomotywy spalinowej, remontów bieżących w jednostkach do tego celu wyspecjalizowanych, nadzorowanie wszystkich formalności z (...) związanych z techniczną gotowością taboru do ruchu po torach. Z dniem 1 marca 1985r. wnioskodawca został upoważniony do bezpośredniego prowadzenia wszystkich spraw osobowych w podległej jednostce w zakresie: zatrudnienia, przeszerogowań i zwalniania pracowników oraz terminowego prowadzenia obowiązującej sprawozdawczo w tym zakresie.

W tym okresie większość prac wnioskodawcy związana była z bezpośrednim nadzorem nad głównym przedmiotem działalności stacji – tj. załadunkiem i rozładunkiem cementu z wagonów do silosów, z silosów na cementowozy. Podlegali mu bezpośrednio pracownicy fizyczni pracujący przy silosach, cementowozach, na bocznicy kolejowej, sprężarkowi, stacji wysokiego napięcia. Oni wszyscy wykonywali prace związane z bezpośrednio z rozładunkiem wagonów z cementem i innymi materiałami sproszkowanymi do silosów. Podlegali mu również operatorzy pneumatyczni zajmujący się załadunkiem cementu z silosów na samochody. Nadzorował również bezpośrednio maszynistę lokomotywy i brygadę manewrową, której zadaniem było ściągnięcie wagonów ze stacji na punkt rozładunkowy przy silosach. Podlegali mu również ślusarz, spawacz, sprężarkowiec i elektryk – wykonujący konserwacje i remonty bieżące urządzeń przeznaczonych do wykonywania rozładunku i załadunków cementu i in. materiałów sproszkowanych. Sam wnioskodawca ze względu na posiadane kwalifikacje brał bezpośredni udział przy wykonywaniu niebezpiecznych rozładunków awaryjnych. Każdego dnia osobiście dokonywał pomiaru wypełnienia zbiorników z cementem przy użyciu liczników G. (zawierających promieniotwórcze izotopy kobaltu). Osobiście dokonywał sprawdzenia odzieży roboczej i ochronnej pracowników. Wydawał decyzje dotyczące pracy maszynisty lokomotywy i brygady manewrowej, kwalifikował wagony do rozładunku i w razie problemów podejmował decyzje o awaryjnym rozładunku i rozładunkiem tym kierował. Osobiście również wykonywał prace operatora wózka widłowego.

Sprawy związane z nadzorem nad pozostałymi działami nieprodukcyjnymi (ds. pracowniczych, socjalnych i administracyjnych, zbytu, księgowo-finansowym, personelem obsługi i magazynem techniczno-odzieżowy) wykonywał najczęściej przed godziną rozpoczęcia (6.00) i po zakończeniu dnia pracy (14.00). Przez pewien czas miał do pomocy mistrza, który zajmował się sprawami kolejowymi, a w szczególności listami przewozowymi, rozliczaniem paliwa zużywanego przez lokomotywę.

W okresie zatrudnienia na stanowiskach p.o. kierownika stacji przesykowej i kierownika stacji przesykowej (L-Ś., W., Ś.) - łącznie od 1 lipca 1986r. do 31 grudnia 1998r. samodzielnie kierował działalnością stacji przesykowej – jej wszystkich działów. W dniu 19 marca 1992r. został przez zarząd przedsiębiorstwa (...) SA upoważniony do prowadzenia stacji przesykowej w Ś., a w szczególności do zawierania umów o pracę, zawierania umów sprzedaży materiałów sproszkowanych prowadzonych w ramach jednostki, podpisywania dokumentów bankowych i dysponowania rachunkiem pomocniczym oraz prowadzenia rozliczeń pieniężnych w formie gotówkowej i bezgotówkowej wg udokumentowanych dyspozycji jednostki. Zaś w okresie zajmowania stanowiska kierownika stacji przesykowej w Ś. (w tym szczególnie pod koniec lat 90-tych) do jego obowiązków należało: efektywne zarządzanie stacją przesykową, realizacja planów ustalanych przez zarząd spółki, wykonywanie zarządzeń członków zarządu spółki, prowadzenie działalności marketingowej i handlowej w strefie wpływów (...) w ścisłej współpracy z działem marketingu i działem sprzedaży (w szczególności: obserwacja rynku i zachowań konkurencji, jego penetracja i segmentacja), poszukiwanie i pozyskiwanie nowych klientów na oferowane towary i utrzymanie dotychczasowych, sporządzanie stosownych analiza marketingowych i przysyłanie ich do działu marketingu biura zarządu, właściwa gospodarka majątkiem (...) i przydzielonymi środkami, opracowywanie

instrukcji stanowiskowych i przeprowadzanie szkoleń na stanowiskach pracy, dbałość o stan techniczny budynków, budowli, maszyn i urządzeń technologicznych, zapewnienie bieżącej konserwacji oraz wykonywanie remontów planowych i zapobiegawczych, sporządzanie we współpracy z biurem zarządu spółki planów modernizacyjno-remontowych, prowadzenie „książek obiektów budowlanych”, zabezpieczenie właściwych warunków pracy, w tym warunków socjalnych, bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony p/pożarowej i ochrony środowiska, należyte zabezpieczenie majątku (...) oraz składowanych materiałów przed kradzieżą, zniszczeniem, pożarem, przestrzeganie przepisów ustawodawstwa pracy, pełnienie nadzoru i odpowiedzialności za prawidłowe prowadzenie rachunkowości, dyscyplinę finansową oraz stosowanie przepisów podatkowych, zawartych w kodeksie handlowym, statucie, regulaminie organizacyjnym i in. uregulowaniach wewnętrznych, stosowanie we wszystkich rodzajach działalności rachunku ekonomicznego oraz zasady legalności, rzetelności i celowości gospodarczej, zorganizowanie prawidłowego archiwizowania dokumentów, egzekwowanie należności prowadzenie korespondencji. W dniu 31 marca 1998r. zarząd spółki upoważnił wnioskodawcę do prowadzenia stacji przesyłowej, a w szczególności do: zawierania umów z pracownikami, zawierania umów sprzedaży materiałów i towarów sproszkowanych w ramach prowadzonej jednostki, podpisywania dokumentów bankowych i dysponowania rachunkiem pomocniczym oraz prowadzenia rozliczeń pieniężnych w formie gotówkowej i formie bezgotówkowej wg udokumentowanych dyspozycji jednostki.

W tym okresie, podobnie jak w czasie kiedy był zastępcą kierownika ds. technicznych, wykonywał prace związane z bezpośrednim nadzorem nad głównym przedmiotem działalności stacji – tj. załadunkiem i rozładunkiem cementu z wagonów do silosów, z silosów na cementowozy. Podlegali mu bezpośrednio pracownicy fizyczni wykonujący prace związane z bezpośrednio z rozładunkiem wagonów z cementem i innymi materiałami sproszkowanymi do silosów, obsługa lokomotywy i brygada manewrowa, ekipy wykonujący konserwacje i remonty urządzeń pracujących przy rozładunku i załadunku cementu i innych materiałów sproszkowanych. Osobiście podejmował decyzje o rozładunku awaryjnym i uczestniczył ew jego wykonaniu. Osobiście wykonywał pomiary wypełnienia zbiorników z cementem przy użyciu liczników G.. Osobiście dokonywał sprawdzenia odzieży roboczej i ochronnej pracowników. Sprawy związane z nadzorem nad pozostałymi działami nieprodukcyjnymi (ds. pracowniczych, socjalnych i administracyjnych, zbytu, księgowo-finansowym, personelem obsługi i magazynem techniczno-odzieżowy) wykonywał najczęściej przed godziną rozpoczęcia (6.00) i po zakończeniu dnia pracy (14.00).

dowody:

- akta osobowe wnioskodawcy: umowy o pracę, angaże, pełnomocnictwa, zakresy czynności, świadectwa pracy.

- zeznania świadków: H. B. 00:05:51-00:34:39

A. B. 00:34:52-01:03:36

- wyjaśnienia wnioskodawcy 01:25:22-01:32:32

W dniu 8 maja 2013r. Z. M. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury.

Decyzją z dnia 28 maja 2013r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia.

dowody: akta ZUS - wniosek o emeryturę, decyzja z dnia 28.05.2013r.

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawcy Z. M. jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia

prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 pkt 2 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy- w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Stosownie do art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przy czym, zgodnie z §. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. z 1983 r., Nr. 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Przewidziane w § 22 powołanego rozporządzenia ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych, wnioskodawca może udowadniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

W sprawie bezspornym był fakt iż wnioskodawca osiągnął wiek emerytalny, tj. 60 lat, na dzień 01 stycznia 1999r. posiadał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych (ponad 26 lat). Na dzień złożenia wniosku o emeryturę nie przystąpił do OFE.

Sporną kwestią wymagającą ustalenia było to, czy wnioskodawca posiadał nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ustalając stan faktyczny w sprawie, sąd oparł się przede wszystkim na dokumentach zgromadzonych w aktach osobowych wnioskodawcy – szczególnie umowach o pracę, zakresach czynności, pełnomocnictwach, angażach. Dokumenty te bowiem obiektywnie i jednoznacznie wskazują na charakter pracy wnioskodawcy w okresie jego zatrudnienia w (...) SA. Zeznania świadków H. B. i A. B., a nadto wyjaśnienia wnioskodawcy, tylko potwierdzają charakter tego zatrudnienia.

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego, sąd podzielił stanowisko organu rentowego w tym zakresie, że wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Warunkiem zakwalifikowania określonych prac jako prac wymienionych w dziale XIV poz. 24 w wykazie A (kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko – techniczny na oddziałach i wydziałach,

w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie) jest to, aby ubezpieczony bezpośrednio wykonywał czynności dozoru, przy czym prace te muszą być wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie (tj. prace w warunkach szczególnych). Praca określona w dziale XIV poz. 24 wykazu A, nie musi polegać na stałym przebywaniu w szkodliwych warunkach. Istotne jest jednak, by dozór był wykonywany bezpośrednio, tj. by czynności te polegały na bezpośrednim strzeżeniu prawidłowego toku pracy i bezpieczeństwa podległych pracowników (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2009r., II UK 31/09, LEX nr 559949).

Za pracę w warunkach szczególnych nie może zostać uznany okres zatrudnienia ubezpieczonego na stanowisku zastępcy kierownika stacji przesyłowej ds. technicznych jak i na stanowisku kierownika stacji przesyłowej.

Na obu tych stanowiskach, mimo że wykonywał on bezpośredni nadzór nad pracami związanymi z rozładunkiem i załadunkiem materiałów (tj. pracami magazynowymi, załadunkowymi, rozładunkowymi, transportem (...) – pylistych, żrących i parzących (...) – ujętymi w wykazie A, dziale IV, poz. 40) – to jednak nie wykonywał ich stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Kierował bowiem pracą całej stacji przesyłowej. W tym w okresie kiedy był zastępcą kierownika stacji: działem ds. pracowniczych, socjalnych i administracyjnych, działem zbytu, działem księgowo-finansowy, personel obsługi i magazyn techniczno-odzieżowy. Zaś zakres jego prac związanych z kierowaniem stacją, w tym zarządzaniem działami nieprodukcyjnymi znacząco wzrósł w latach 90-tych ubiegłego wieku, kiedy został kierownikiem stacji, kiedy to znacząco rozszerzono zakres jego uprawnień i obowiązków szczególności o: efektywne zarządzanie stacją przesyłową, realizacja planów ustalanych przez zarząd spółki, prowadzenie działalności marketingowej i handlowej, sporządzanie stosownych analiza marketingowych, właściwą gospodarkę majątkiem (...), opracowywanie instrukcji stanowiskowych i przeprowadzanie szkoleń na stanowiskach pracy, dbałość o stan techniczny budynków, budowli, maszyn i urządzeń technologicznych, zapewnieni bieżącej konserwacji oraz wykonywanie remontów planowych i zapobiegawczych, sporządzanie planów modernizacyjno-remontowych, prowadzenie „książek obiektów budowlanych”, zabezpieczenie właściwych warunków pracy, w tym warunków socjalnych, bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony p/pożarowej i ochrony środowiska, należyte zabezpieczenie majątku przed kradzieżą, zniszczeniem, pożarem, przestrzeganie przepisów ustawodawstwa, pełnienie nadzoru i odpowiedzialności za prawidłowe prowadzenie rachunkowości, dyscyplinę finansową oraz stosowanie przepisów prawnych, zorganizowanie archiwizowania dokumentów, egzekwowanie należności prowadzenie korespondencji, podpisywania dokumentów bankowych i dysponowania rachunkiem pomocniczym oraz prowadzenia rozliczeń pieniężnych w formie gotówkowej i formie bezgotówkowej wg udokumentowanych dyspozycji jednostki, zawierania umów o pracę.

Wskazuje to jednoznacznie, iż wnioskodawca nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – pracy w warunkach szczególnych – nawet uznając, iż znaczną część dnia pracy zajmował mu faktycznie bezpośredni nadzór nad pracami związanymi z magazynowaniem, załadunkiem i rozładunkiem cementu i in. materiałów sproszkowanych. Mając na uwadze bardzo szeroki zakres uprawnień i obowiązków (szczegółowo umówionych w części ustaleń faktycznych) związanych z zarządzaniem stacją przesyłową – w tym zadaniami w zakresie marketingu, handlu, finansów, analiz rynku, współpracy z kontrahentami, zarządzaniem kadrą pracowników ich zatrudnianiem (i in. sprawami kadrowymi) – nie można uznać, iż stale i w pełnym zakresie wykonywał wnioskodawca prace ujęte w wykazie A, dziale XIV, poz. 24 będącym załącznikiem nr 1 do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, uznać należało, że praca wykonywana przez Z. M. w (...) SA w W. od 1 kwietnia 1982r. do 31 grudnia 1998r. była pracą w warunkach szczególnych wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W świetle przedstawionych okoliczności, uznając, że wnioskodawca nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach i tym samym nie spełnił warunków wskazanych w treści przepisu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania

cywilnego – oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 28 maja 2013r.